

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20566/2022
28.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Споменке Зарић, чланова већа, у извршном предмету повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Дуња Николић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 343/22 од 06.07.2022. године, у седници одржаној 28.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 343/22 од 06.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 343/22 од 06.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног дужника за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв И 343/22 од 06.07.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен приговор извршног дужника Републике Србије, па је преиначено решење о извршењу јавног извршитеља Сандре Трајковић из ... ИИ ../21 од 17.06.2021. године, у ставу 2. тачка 1. изреке решења, тако што су утврђени трошкови у извршном поступку у износу од 10.800,00 динара, док је вишак захтева извршног повериоца за утврђење трошкова извршног поступка до укупно траженог износа од 24.300,00 динара, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да у осталом делу решење јавног извршитеља Сандре Трајковић из ... ИИ ../21 од 17.06.2021. године, остаје неизмењено.

Против решења којим је поступак правноснажно окончан, извршни поверилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Извршни дужник је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова за састав одговора од стране законског заступника.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, што значи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима извршног поступка на име састава захтева Министарству финансија о намери подношења предлога за извршење. Одлуку о трошковима поступка, суд доноси применом процесног закона на основу оствареног успеха странака у поступку и предузетих процесних радњи у сваком конкретном случају па та одлука није предмет оцене у смислу погрешне примене материјалног права, што је једини разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр.106/15 и 54/19) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, који садржи посебна правила поступка извршења, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија нити понављања поступка.

Како је побијаним другостепеним решењем, одлучено у поступку извршења у ком је, према члану 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија извршног повериоца недозвољена на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, као у ставу првом изреке.

Трошкови извршног поступка за састав одговора на ревизију, извршном дужнику нису били потребни на основу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу трећем изреке, донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**